

Miroslav Kvašňák: Prosím vás já jsem chtěl říct... Tady se točí neustále ta debata, co se točila asi v půl jedné včera. Byl ustavenej nějakej tým, kterej udělá panu Havlovi image. Včera jsem o tom tady mluvil, že na tý vesnici... Jaká nás čeká těžká práce. Neustále se k tomu vracíme. Nebudeme se vracet k Polsku, tam je jiná situace. Tam prostě ten Wałęsa byl osm let. Včera jsme se na tom dohodli, že od tý doby, co to rozjedeme, tu přípravu, bude chodit Vašek prostě neustále v kravatě, v obleku. Že to je domluvený, nemá cenu se [k tomu] vracet. A ještě bych se rád vrátil k tomu, jak říkal pan doktor Rychetský, jak byl Michael na tý vládě. Jestli se tam udělala ta bota, nebo neudělala. To bysme teďka měli probrat, když je tady Michael.

Václav Havel: Jaká bota?

Miroslav Kvašňák: O tom, že v podstatě my jsme jim řekli všechno... Tady Petr Pithart.

Ladislav Kantor: Doktor Pithart.

Petr Pithart: Michael, já jsem tady začal mluvit, ani jsem si nevšiml, že tu nejseš. Já jsem poprvé teda začal panikařit. Tady každou chvilku někdo má pocit, že padáme do lsti. Tentokrát jsem to byl já. Mně se zdají naprosto nesmyslné ty zprávy, které jsi přinesl. Čalfa nemůže být u prezidenta, protože prezident je poslední člověk, s kterým se Čalfa bude radit. Je naprosto vyloučeno, že oni nevědí, jaké návrhy my přinášíme. Oni to věděli půl hodiny nejpozději poté, co jsme se rozešli z Pakulu. Za třetí. To hladké přijetí – absolutně všechno berou! – mě v těchto souvislostech znervózňuje. Mně se zdá, že jim šlo o to zjistit, na čem nám záleží nejvíc, na čem středně, na čem nejmíň. Je možné, že jsi jim tohleto odhalil. Nevím, jestli to je velkej nebo malej průser nebo žádněj. Ale že Čalfa se radí s prezidentem? Prosím tě! Absolutní blbost!

Michael Kocáb: Prosím tě na tohle můžu přesně odpovědět. Já, když jsem tam jel, tak jsem přesně věděl, že nesmím stavět žádnou prioritu. To byla moje základní myšlenka, protože jsem věděl, že tohle se nesměj dozvědět, že snad teda na něčem záleží víc a na něčem míň. Poněvadž mi bylo jasný, že oni by mohli tím pádem na tomhle nějakým způsobem začít bazírovat. Já jsem jim to řekl, že je to všechno provázaný a že neexistuje jediný jméno, z kterýho by se dalo ustoupit, přesně tak, jak jsme si to zapečetili. Co se týče toho »u prezidenta« – vždyť tam je obrovská věc projednání stran tý demise, stran těch posloupností!

Pavel Rychetský: To nedělá Čalfa.

Michael Kocáb: To je jedno! Oni to řekli. Tak mně to je jedno, řekli mi to prostě! Já jsem vám jenom sdělil tuhleto informaci. Ta taktika, to je věc názoru. To se tady budem hádat, ale zbytečně prostě.

Petr Pithart: Oni nespali celou noc a tobě budou říkat, že v půl desátý nevědí naše návrhy!

Michael Kocáb: No tak co, no! Já jsem jenom řekl, že to řekli.

Václav Benda: Já jsem taky předtím už hovořil. Prosím vás zatím jsme jaksi drželi zásadu, že jednáme v delegacích, a výlučně v delegacích. Z toho vy jste svým způsobem vyňat, ale všichni to respektujeme, protože jste ta jednání nějak startoval. Nicméně se tady dosti bedlivě a k radosti našich sborů v podstatě dva večery řešil problém Havlovy kandidatury na prezidentství. Kdy a jak ji odstartovat, kdy a jak o tom začít vyjednávat. Já se domnívám, že bylo neodpovědné, že jste tedy bez nějakého pověření tam vyrukoval s tímto faktem.

Michael Kocáb: Prosím vás já si tohleto přesně hlídám, protože ve vztahu k těm novinářům přesně vím, a furt to zvažuju, protože to je vážnej problém. Já jsem to tam otevřel sám za sebe. Já jsem neřekl, kdy začnem kampaň, kdy to začnem startovat. Já jsem řekl, že to je názor, kterej prostě já prosazuju a mám pocit, že to bude prosazovat celý Občanský fórum. Ale já jsem to prostě, já jsem je jenom s tím seznámil, s touhle kandidaturou. Ale oni už to měli stejně na svodkách z celého světa! Oni na to byli připravený prostě.

Jaroslav Šabata: Tadyto je malá otázka. Předpokládáte, že druhá strana, tedy myslím v nejvýznamnějších představitelích, s tímto návrhem počítá?

Michael Kocáb: Ano. Předpokládám. Ještě vysvětlím takhle –

Jaroslav Šabata: A za druhé.

Michael Kocáb: Ano.

Jaroslav Šabata: Jaký vlastně ona může mít, podle vašeho předpokladu, v tomto okamžiku k tomu postoj? Čili jak to máte ohmatané? Jak na tuto otázku ta druhá strana reaguje?

Michael Kocáb: Tam se mluvilo jednak o tom, že oni mají... Hlavní věc, kterou sledujou: »Uklidněte národ!« Já budu pokračovat dál. Samozřejmě, že tam předpokládali, že v tenhleten moment, kdyby se dělalo lidový referendum, takže je třeba možný, že by Vašek nebyl zvolen.

Radim Palouš: Lidový referendum není ústavní.

Michael Kocáb: No ne, říkám, to oni říkali. Moment, tak nechte mě domluvit! To zvažovali, kdyby se to dalo na lidový referendum, že není jasný, jestli by byl zvolenej, protože zatím Vašek nemohl bejt národu představenej. Ale z hlediska té krizový situace, v který jsme, z hlediska jeho velkýho renomé v zahraničí, šance že by tím pádem – řekněme nějakým způsobem [by] se ta situace jevila stabilní, tak jsme se potom – jo a že by byly šance různěch dotací a tak dále – tak potom sami řekli, že se jim to zdá reálný v případě, že by to bylo do voleb.

Jaroslav Šabata: Kdy přesně se objevila tahle reakce z jejich strany? Včera, předevcírem?

Michael Kocáb: Ne, dneska.

Jaroslav Šabata: Až dnes?

Zdeněk Jičínský: Nikdy se o tom dřív nejednalo?

Jaroslav Šabata: Až dnes?

Michael Kocáb: Ano.

Jaroslav Šabata: A předpokládáte, že oni mají nějakou alternativu? Že jsou nějaké představy zatloukány nebo že byly nějaké představy zatloukány?

Michael Kocáb: Myslím, že ne.

Neidentifikovaná osoba: Císaře.

Michael Kocáb: Já jsem o tom Císařovi mluvil. To oni sami kvalifikovali jako nesmysl, ale

–

Václav Havel: S tím Císařem vím, jak to asi bylo. Ten SSM chtěl na jedné straně splnit přání lidu, a dokonce i komunistické strany, aby to byl Čech a nestraník, ale na druhé straně chtěl tam dát někoho, kdo bude té komunistické straně jaksi asistovat ve všem, co mu řekne. A to je ten Císař, že jo. Jenomže pokud mám zprávu, tak už asi od toho ustoupili, od toho svýho toho, že jo. Ale nic, to neříkám proto, že chci bejt prezidentem, ale jen jako informaci.

Zdeněk Jičínský: To je součást strategie.

Václav Havel: Teď kon musím odejít na chvíli, protože je poslední příležitost domlouvát zejtrék odpoledne. A zase se sem vrátím a jsem tu až do těch pěti.

Michael Kocáb: Ale ještě se jednou vrátím k té věci. Můžete mi klidně –

Jaroslav Šabata: Čili uzavíráme to. Oni nemají svou představu o prezidentovi?

Michael Kocáb: Žádnou nevyjádřili. (Václav Havel a Jiří Křížan ruší jednání polohlasným hovorem.)

Radim Palouš: Pánové, prosím vás momentík. Křížan, Havel, momentík! Tak pokračovat bude pan Šabata.

Jaroslav Šabata: A lze předpokládat, že nebudou mít zájem na Alexandru Dubčekovi?

Michael Kocáb: Nemůžou, protože to je Slovák a má to být Čech a strana už řekla –

Jaroslav Šabata: Čili smířili se s tím základním schematem, že to bude Čech a bezpartijní. Smířili?

Václav Havel: To schválili. To schválili. To schválilo politbyro.

Michael Kocáb: Celá ta diskuse začala tím, že to bude Čech a nestraník. Tím to začalo. V ten moment jsem říkal [...]